

KIBERNETIČKA KARTOGRAFIJA

Definiciju kibernetičke kartografije (*cybercartography*) dao je D. R. Fraser Taylor još 1997. godine da bi obuhvatio i osvijetlio neke od uzbudljivih promjena u teoriji i praksi kartografije koje su se događale u to vrijeme. Prema toj definiciji kibernetička kartografija je organizacija, prezentacija, analiza i komunikacija prostorno referenciranih informacija o velikom broju društveno interesantnih tema u interaktivnom, dinamičkom, multisenzorskom formatu upotrebom multimedije i multimodalnih sučelja.

Kibernetička kartografija ima sedam glavnih svojstava. Kibernetička kartografija:

- je multimedijalna pomoću vida, sluha, dodira i eventualno mirisa i okusa
- koristi se multimedijским formatima i novim komunikacijskim tehnologijama poput weba
- je interaktivna i korisnici karata ubrzo postaju kreatori karata
- primjenjuje se na širok raspon društveno interesantnih tema uključujući teme koje se obično ne kartografiraju
- je informacijsko/analitički paket i organizacijski okvir za proizvode i procese koji nastaju u eri web 2.0 društvenog računalstva
- stvara proizvode koje sastavljaju timovi individualaca iz različitih disciplina ne samo kartografi te
- uključuje partnerstvo s vladom i industrijom u novim istraživanjima i razvoju proizvoda.

Za razvoj kibernetičke kartografije vrlo je važna potpora od 2,5 milijuna dolara koju je 2002. dobio Geomatički i kartografski istraživački centar na Sveučilištu Carleton u Ottawi za predloženi projekt „New Economy“. Projekt je osmišljen da pokaže korist kibernetičke kartografije za informacijsko gospodarstvo. Bitan za projekt je multidisciplinarni tim koji uključuje članove iz kartografije, filmske znanosti, geografije, međunarodne trgovine, literarnih i jezičnih studija, glazbe i psihologije koji će dalje razvijati novu paradigmu kibernetičke kartografije. Osim njih u tim su uključeni partneri iz civilnog društva, akademske i istraživačke organizacije i privatni sektor.

Temeljna premisa projekta je da su karte i kartografiranje bitni za novu ekonomiju. Termini karta i kartografiranje koriste se kao metafore za širok spektar aktivnosti. Kartografiramo budućnost, mozak, ljudski genom, kreiramo mentalne karte. Nove tehnološke promjene revolucionirale su kartografiju. Karte se sve više koriste multimedijским formatima uključujući tekst, trodimenzionalnu znanstvenu vizualizaciju, zvuk i dodir. U budućnosti će se možda koristiti i mirisom i okusom. Pridružujući prostorne reference podatcima koji prije nisu bili kartografirani, kibernetičke karte daju važan doprinos novoj ekonomiji.

Glavni produkt kibernetičke kartografije su kibernetički kartografski atlasi. Kibernetički kartografski atlas je metafora za sve vrste kvalitativnih i kvantitativnih informacija povezanih lokacijom. Takvi atlasi su multimedijски i multisenzorski mrežni produkti.

Literatura

- Taylor, D. R. F. (2009): Some new applications in the theory and practice of cybercartography: mapping with indigenous people in Canada's North, In Proceedings of the 24th International Cartographic Conference, Santiago de Chile, http://icaci.org/files/documents/ICC_proceedings/ICC2009/html/refer/22_1.pdf.
- Taylor, D. R. F., Pyne, S. (2010): The history and development of the theory and practice of cybercartography, International Journal of Digital Earth, 1, 2-15, <http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/17538940903155119>.